

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 880/2014-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 11. decembra 2014 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca), zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Sergeja Kohuta predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti SK.DRINK KFT., Zsolnay Vilmos utca 12, Budapest, Maďarsko, zastúpenej Mgr. Petrom Pihorňom, Advokátska kancelária, Cyklistická 15, Košice, vo veci namietaného porušenia čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom Krajským súdom v Nitre pod sp. zn. 15 CoE 285/2014 a jeho uznesením č. k. 15 CoE 285/2014-111 zo 6. augusta 2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti SK. DRINK KFT. o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. novembra 2014 osobne do podateľne doručená sťažnosť spoločnosti SK.DRINK KFT., Zsolnay Vilmos utca 12, Budapest, Maďarsko (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v konaní

vedenom Krajským súdom v Nitre (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 15 CoE 285/2014 a jeho uznesením č. k. 15 CoE 285/2014-111 zo 6. augusta 2014.

Zo sťažnosti a z pripojených listinných dôkazov vyplýva, že sťažovateľke vznikol proti spoločnosti AZUR s. r. o., Špitálska 19, Komárno (ďalej len „povinná“), nárok na zaplatenie sumy 151 356,32 € na základe dohody o urovnaní. Súčasťou dohody bola rozhodcovská doložka zakladajúca právomoc rozhodcovského súdu zriadeného pri Slovenskej hospodárskej komore, s. r. o. (ďalej len „rozhodcovský súd“), na rozhodovanie akýchkoľvek sporov z danej zmluvy. V rozhodcovskej doložke bol tiež dohodnutý elektronický spôsob doručovania pošty rovnako ako pri doručovaní iných písomností medzi zmluvnými stranami podľa iných častí zmluvy. Keďže povinná záväzok nesplnila, sťažovateľka podala návrh na začatie rozhodcovského konania. Rozsudkom rozhodcovského súdu sp. zn. RO 30030/13 zo 4. novembra 2013 bola povinná zaviazaná zaplatiť sťažovateľke 151 356,32 € istiny spolu s úrokmi z omeškania. Rozhodcovský rozsudok sa stal právoplatným 7. novembra 2013 a vykonateľným 12. novembra 2013, ako o tom svedčí doložka právoplatnosti a vykonateľnosti.

V ďalšom sťažovateľka 5. decembra 2013 požiadala súdneho exekútora JUDr. Ing. Jozefa Štoreka, Bezručova 16, Nové Zámky (ďalej len „exekútor“), o vykonanie exekúcie. Okresný súd Komárno (ďalej len „okresný súd“) vydal príslušné poverenie. Dňa 17. januára 2014 povinná prevzala upovedomenie o začatí exekúcie, proti ktorému podala 31. januára 2014 námietky. Namietala, že o rozhodcovskom konaní nebola informovaná a dozvedela sa o ňom až pri doručení upovedomenia o začatí exekúcie. Samotnú existenciu pohľadávky nespochybnila, zamerala sa na hľadanie dôvodov neplatnosti rozhodcovského rozsudku.

Uznesením okresného súdu č. k. 12 Er 2144/2013-77 z 25. apríla 2014 bolo námietkam povinnej vyhovené s tým, že rozsudok rozhodcovského súdu ako exekučný titul nebol vykonateľný po materiálnej stránke, pretože dohoda o elektronickom doručovaní je v rozpore so zákonom.

Sťažovateľka v podanom odvolaní poukázala na to, že povinná bola ešte pred vydaním uznesenia okresného súdu riadne oboznámená s konaním, ako aj s rozsudkom rozhodcovského súdu, keďže 28. januára 2014 jej právny zástupca nahliadol do spisu a dal si vyhotoviť kópie listín zo spisu. Navyše sťažovateľka požiadala rozhodcovský súd o opätovné doručenie rozsudku povinnej poštou do vlastných rúk, čo sa aj stalo 20. marca 2014. Znamená to, že povinná mala od začatia konania o námietkach k dispozícii rozsudok a ostatné dokumenty použité v rozhodcovskom konaní. Za tejto situácie povinnej nič nebránilo podať v 30-dňovej zákonnej lehote žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku, čo však neurobila. Okresný súd už v čase vydania uznesenia mohol vedieť, že vytýkaná vada je zhojená, keďže rozsudok rozhodcovského súdu sa stal aj materiálne vykonateľným ešte pred rozhodnutím okresného súdu.

Následným uznesením krajského súdu č. k. 15 CoE 285/2014-111 zo 6. augusta 2014 bolo uznesenie okresného súdu potvrdené. Uznesenie krajského súdu bolo sťažovateľke doručené až 13. októbra 2014. Krajský súd sa stotožnil so závermi okresného súdu a zdôraznil, že rozhodcovský rozsudok nebol v čase začatia exekučného konania vykonateľný po materiálnej stránke. Na tom nemení nič skutočnosť, že 20. marca 2014 povinná rozsudok prevzala.

Podľa názoru sťažovateľky uznesením krajského súdu došlo k porušeniu ňou označených práv podľa ústavy a dohovoru. Za rozhodujúcu skutočnosť treba považovať to, že ešte pred rozhodnutím okresného súdu 25. apríla 2014 bol rozhodcovský rozsudok povinnej doručený zákonu zodpovedajúcim spôsobom. Zároveň do uvedeného dňa uplynula už aj 30-dňová lehota, v rámci ktorej mohla povinná napadnúť rozhodcovský rozsudok žalobou na súde. Napriek skutočnosti, že v deň rozhodovania okresného súdu preukázateľne bol rozhodcovský rozsudok materiálne vykonateľný, okresný súd vyhovel námietkam povinnej, čím sťažovateľke znemožnil v exekučnom konaní vykonať právoplatný exekučný titul chrániaci jej práva. Týmto spôsobom okresný súd porušil ústavné právo sťažovateľky domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojich práv na nezávislom a nestrannom súde, keďže mu spôsobom, ktorý je v rozpore so zákonom, znemožnil domáhať sa právoplatne priznaného plnenia od povinnej v exekučnom konaní.

Rozhodovanie okresného súdu je v priamom rozpore so zákonným ustanovením upravujúcim postup exekučného súdu v nadväznosti na ustanovenie § 154 Občianskeho súdneho poriadku.

Sťažovateľka žiada vydať nález v tomto znení:

„Krajský súd v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. 15CoE/285/2014, Uznesením zo dňa 06.08.2014, porušil právo obchodnej spoločnosti SK.DRINK KFT. na súdnu a inú právnu ochranu zaručené v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd.

Uznesenie Krajského súdu v Nitre vydané dňa 06.08.2014, sp. zn. 15CoE/285/2014, sa zrušuje a vec sa Krajskému súdu v Nitre vracia na ďalšie konanie.

Krajský súd v Nitre je povinný nahradiť obchodnej spoločnosti SK.DRINK KFT. trovy konania pre Ústavným súdom Slovenskej republiky na účet jeho právneho zástupcu Mgr. Petra Pihorňu, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

Domáha sa tiež vydania dočasného opatrenia, ktorým by ústavný súd odložil vykonateľnosť uznesenia krajského súdu sp. zn. 15 CoE 285/2014 zo 6. augusta 2014.

Podľa zistenia ústavného súdu sťažovateľka nepodala dovolanie proti uzneseniu krajského súdu č. k. 15 CoE 285/2014-111 zo 6. augusta 2014.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, návrhy podané oneskorene, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažnosť treba považovať za neprípustnú.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nespĺnila podmienka podľa odseku 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nespĺnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Podľa § 237 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Ústavný súd považuje za rozhodujúcu tú okolnosť, že sťažovateľka podľa obsahu sťažnosti vlastne namieta, že nesprávnym procesným postupom všeobecných súdov bola jej ako účastníčke konania odňatá možnosť konať pred exekučným súdom. Napriek tomu, že v čase rozhodovania všeobecných súdov existoval formálne aj materiálne vykonateľný

exekučný titul, všeobecné súdy neboli ochotné tento vykonať. Sťažovateľka teda jednoznačne tvrdí, že postupom všeobecných súdov jej bola odňatá možnosť konať pred súdom. Takáto vada konania zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku. Podľa tohto ustanovenia je totiž prípustné dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktoré vykazuje niektorú z vád uvedených v tomto ustanovení.

Keďže sťažovateľka podľa zistenia ústavného súdu dovolanie nepodala, nevyužila účinný opravný prostriedok na ochranu jej práv, čo zakladá neprípustnosť sťažnosti. Treba k tomu ešte dodať, že sťažovateľka ani len netvrdila (tým menej preukazovala), že dovolanie nepodala z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Berúc do úvahy uvedené skutočnosti, ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. decembra 2014